

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

§. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

nunt pascua Contritionis, Pœnitentiae & La-
chrymarum: ut ab eis mundentur: Incipientes in-
ueniunt pascua virtutum, quæ passiones ac vitia
mortificant; & efficiunt, ut Caro Spiritui subijc-
tur; & sensualitas rationi: Proficientes pascua in-
ueniunt veritatum, & virtutum altiorum, quæ il-
los illustrant, & crescere faciunt, tanquam
e lucem matutinam usque ad perfectam diem. c Prog. 4. 18

Perfecti autem sublimiora inueniunt pascua, in-
gredientes scilicet per hoc sacratissimam humani-
tatis ostium ad altissima diuinitatis mysteria
contemplanda: & egredientes ad præstantia erga
proximos opera & ministeria inflammatae cha-
ritatis. Per hoc ostium ingressus noster Pater
Baithassar, à principio non destitit, sed per totam
vitam prædicto modo ingressus & egressus est.
ingressus, inquam, primùm in occulta cordis
D. I. humanitate induiti, & sensim ascendens
& immersens se in mysteria D. I. trini & v-
nius: & inde exiens primùm ad se ipsum mor-
tificandum, varijsque virtutum exercitijs
perficiendum, & exornandum: & postea
ad subueniendum magno feroore suis proxi-
mis.

§. I.

PRIMVM itaque omnium Christum Domi-
num nostrum tanquam præcipuum suū Ma-
gistrum accepit, iuxta ipsius Domini ver-
bum dicentis: *Magister vester unus est C H R I-*
a Matt. 23. 10.
S T V S. Qui, quā homo, officium hoc vi-
sibiliter egit, docens omnes factis & verbis
Euangelicam perfectionē, arcana diuinitatis &
Trini-

38 VITÆ R. P. ALVAREZ CAP. III.

Trinitatis mysteria, quæ prius erant abscondita; quæ verò est Deus, idem præstat quotidie innisibiliter, docens animas huiusmodi veritates, præbensque lucem ad eas intelligendas; & affectum ad virtutes desiderandas & procurandas: & utroque modo illum accipiebat in oratione, tanquam magistrum: nunc tanquam hominem, formans in sua imaginatione figuram huius Domini: quæ postea multò perfectius est illi communicata; nunc eundem aspiciendo tanquam Deum, ad cor seruorum suorum in solitudine interna loquentem. Eratque stupenda eius compostio, reverentia, deuotio, ac teneritas; quam in hoc seruabat. Constituebat enim se in oratione ad pedes Christi Domini nostri, tanquam discipulum talis Magistri, dicens ei: Domine mi, vterque nostrum suum habet Officium ab æterno Patre iniunctum, cùm bMatt.17.,, dixit: b Hic est filius meus dilectus, ipsum audite. 5. ,,, Officium tuum est Magistri; meum, discipuli. ,,, itaque cedit in tuam gloriam, exerceamus nunc ,,, illa. Quoniam verò Magistri est loqui; discipuli c1.Reg.3.,, autem tacere: ego silentium seruabo: cloquere tu 10. ,,, Domine, quia audit seruus tuus: & ut magis sim ,,, attenus; claudam oculos meos, & quoniam non ,,, solum tu es Magister, sed etiam Dominus; audiam ,,, te genibus flexis. Et quia non tantum es homo, ,,, sed etiam Deus, coniunctas manus in altum leua- ,,, bo, tum ut audiam te, tum ut simul te adorem: ,,, hinc doctrinam tuam accipiendo, inde venera- ,,, tionem ostendendo, qua illam suspicio, in Reli- ,,, gioso hoc situ immobilis manens, etiamsi pluri- ,,, ma eueniant, quæ me interturbare conentur: ne ,,, vel unicum doctrinæ adeò salutaris verbum mihi pereat.

pereat. Ideoque inquietudinem quamcunque hic
mihi occurrentem, Martyrium reputabo, & vt
talem fortiter sustinebo: præbens in hoc modico
experimentum multorum, quæ in aliis orationi-
bus obtuli, sustinendi & tolerandi amore tui. de-
beo itaque deliberato animo eum tanquam Ma-
gistrum in silentio; tanquam Dominum genibus
flexis; & tanquam D E V M iunctis & eleuatis
manibus audire: & immobilis permanere: ne
vllum verbum mihi prætereat; & vt appareat,
quanti anima mea eius doctrinam faciat, & vene-
retur.

H o c dicebat faciebatque pius hic Pater, qui
loquens ad Tyrones, non intelligit per *audire in
silentio* sublimem illum orationis modum, qui
dicitur Quietis & Unionis, in quibus, cessantibus
ratiocinationibus mentis, suscipiuntur diuinæ
illustrationes: qui modus resplenduit poste à in-
ipsomet Patre, vt suo loco videbimus; sed ordi-
narium quendam & necessarium modum, ad at-
tentè & utilem orandum, cessantibus distractio-
nibus ac diuagationibus garrulæ ac vagabun-
dæ imaginationis; intellectu vero in quiete at-
tentente, vt ratiocinetur ac meditetur mysteria
Saluatoris, & verba, quæ in suo Euangelio est lo-
cutus, & quæ internè loquitur ad cor aptè medi-
tantis, quæ sunt inspirationes diuinæ.

C v M hoc meditationis exercitio tribuit
Deus Patri Balchassari singularem estimationem
ac deuotionem omnium verborum cœlestis hu-
ius Magistri: nam quamuis omnia verba, quæ
Deus est locutus ab initio mundi, & in Scriptura
sacra referuntur, eadem fide sint credenda, cùm
sint

sint eiusdem supremæ veritatis, quæ nec decipere potest, nec decipi: sed singulari quodam respectu & cura vrebatur sacratissimis æterni verbi incarnati verbis: in quibus singulare quodam Antidotum, & potentem efficacitatem inueniebat ad omnia, quæ animæ bonum concernebant. Propterea enim ipsemet Dominus dixit:

d Ioan.6.64 *verba, quæ ego locutus sum vobis, spiritus & vita sicut.* Et sanctus Petrus ea audiens, dixit:

e 68.

Domine ad quem ibimus? verba vita æternæ habes.

Hoc autem proueniebat illi ex valde singulari deuotione, & estimatione, quam de cœlesti hoc Magistro habebat: cuius sacratissimam humanitatem tanquam Fontem spiritualium diuiniarum perennem aspiciebat: & hoc spiritu ad orationem accedebat, ut earum particeps fieret. Hunc sensum consecutus est dum verba illa sancti Lucæ meditaretur. **f** *Descendenti Iesu de monte occurrit illi turba multa, descendit, inquit, è coelo frater natus maior, Dominus dñus & accedentibus hominibus ad eum, & virtus de illo exibat, & sanabat, ac dicabat omnes. Ille enim est, quod a er-*

ni patris cum iustis viris colloquia contendant,
g *vt C H R I S T U M Dominum magni æstiment;*

per quem iuxta sui consilij decreta, illos ditet:

h *Psal.17., h magnificans (vt dixit David) salutes Regis eius:*

i *Si. hoc est efficiens, vt in suis cordibus magni fa-*

ciant & æstiment salutem & bonorum plenitu-

dinem, quæ per hunc Regem inuidique Salua-

j *12. Pet.1., torem ipsis aduenit. i Per quem. (vt sanctus*

k *4. Petrus dixit) maxima & preiosa nobis promis-*

sa donauit, de quo etiam verificatur illud Job:

k si com-

^k si comedи buccellam meam solus, & non com- ^{“k Tob 31.17”}
 edit pupillus ex ea. Ipse est filius D E I I de- ^{“ltoan.1.12”}
 ditque nobis potestatem, filios eius fieri. Int eo
 sibi complacuit æternus pater, & in eodem
 nos illi complacemus. Ipse Sacerdos est, fe-
 citque nos Sacerdotes: ille in se res omnes
 continet, nosque fecit earum participes. Ita
 Pater B A L T H A S S A R sentiebat de C H R I S-
 T O; & magno cum doloris sensu addebat:
 ex ignorantij, quæ Christiano populo no-
 cent, hanc de C H R I S T I Domini per-
 sona, ac diuinarum, quas in ipso habemus,
 esse maximam: ut potè ex qua ingentes tristitiaæ
 animæ defctiones, ac diffidentia illis proueni-
 ant, quasi non habentibus remedium: eum
 in modum, quo Iosephi fratres magna fame
 ac desolatione premebantur, eò quod ignor-
 rent, ipsum Iosephum fratrem suum in AEgy-
 ptō regnare, & in eius potestate esse copiam &
 abundantiam illius regni, ad quod m D E V S ^{m Gen.45.5o}
 ipsum miserat pro ipsorum salute: ut ipsem eis
 postea dixit.

H I S & similibus alijs considerationi-
 bus acquisiuit etiam magnam opinionem & æ-
 stimationem accensissimi ipsius C H R I S T I
 D O M I N I nostri in nos amoris, ex quo
 beneficia in nos ab eo collata processerunt.
 Hoc ipse hac comparatione, deuotisque &
 ferventibus verbis declarabat: quò solis ra-
 dij sunt vehementiores, eò splendor ex eo-
 rum reuerberatione vrit magis. Radij a-
 moris ipsius C H R I S T I D O M I-
 N I recte tendebant ad cor æterni sui

Patris,

„ Patris , vnius amore & obedientia nos amauit:
 „ quod si illi radij adeo erunt vehementes, eò quod
 „ amor in patrem suum adeo esset intensus: quam
 „ eorum splendor vehementer aduret ? nulla est
 „ lingua aut virtus quæ hoc valeat explicare. Hæc
 „ illa vis est, quam insinuauit Propheta, cùm de eo

In Psal. 18, 6. dixit: n Exultauit ut gigas ad currēdam viam,
à summo cœlo egressio eius : & occursus eius usq. ad
summum eius : nec est, qui se abscondat à calore eius,
„ O amor diuine, qui à Deo exiisti, ac descendisti ad
„ hominem; & iterum ad Deum rediisti: non enim
„ hominem propter ipsum dilekisti, sed propter
„ Deum: adeoque illum dilekisti, ut, qui amorem
„ hunc benè consideret, nō possit à iucunda & ami-
„ ca violentia, quam infert cordi, se defendere.
„ Quis illum intuebitur; & in primo suo in mun-
„ dum ingressu tenerum, ac præ frigore sui causa
„ trémement agnoscat, qui tali ipsius amore honi-
„ flāmetur? quis eum in toto vitæ luce decursu abie-
„ ctum, & honoris sui causa adeo malè à suis habi-
„ tum consideret, qui eum non maximi faciat? quis
„ eum in extremo vitæ constitutum, permittentem
„ in se à suis creaturis manus iniici, defoedari, li-
„ gno crucis confisi, & in altum proprio sanguine
„ tinctum sua salutis causa eleuari, qui non eum in-
„ de extractum secum exportet? si beneficia colla-
„ ta, cœlentur catenæ, bonaque opera impensa, pru-
„ næ, & torres accensi: animaque mea tot ab isto
„ Dōmino accepit: quomodo non tota acceptidatur,
„ & eius amore inflammetur? quod si amor vehe-
„ mentius impellit ad redamandum, quam ipsa be-
„ neficia: (nam qui beneficium alicui facit, datei
„ partem aliquam eius; quod habet; at qui illum
amat;

amat, seipsum illi tradit cum omnibus quæ habet, " "
 nihil sibi retinendo) quomodo anima mea Deum " "
 non diligis? quomodo non eo saturaris, tibiique il- " "
 le satis est, qui Angelis coelestibus est satis? si mife- " "
 ro cæcoque mundi amore frigida alias corda in " "
 aliorum amorem ascenduntur, cùm vident, se ab " "
 aliorum amore præueniri: & amantes ipsi accen- " "
 duntur, & quodammodo vruntur, cùm se mutuò " "
 vident: quæ tua est durities anima mea, vt, cùm " "
 hunc Dominum amando non præueneris, saltem " "
 non reddas amorem ei, quem vides tot amoris " "
 sui erga te indicia dedisse? ei qui cor suum alteri " "
 obstrictum non habet, hæc dicta sufficient. His " "
 rationibus inflammabat P. Balthassar cor suum
 amore sui Redemptoris, qui prius ipsum dilexe-
 rat: dabatque operam, ne cor suum alicui creaturæ
 alligaret: vt diuinus eius amor feruentius in ipso
 arderet. Ob eandem causam studebat, profundius
 adhuc penetrare, vt reliquos titulos cognosce-
 ret, ob quos Christus Dominus noster dignus est,
 qui ametur, & æstimetur. Et ita dicebat illi; O Do- " "
 mine, quantū te diligunt, qui te nouerunt! Pater " "
 tuus te diligit; Spiritus sanctus te diligit; Ma- " "
 ter tua, Angeli tui, filij, & amici omnes amore " "
 tui exardescunt, flagrant & tenerescunt; omnes " "
 creaturæ tuæ profundam tibi exhibent reueren- " "
 tiā: & ego solus te non diligam? ego solus ita " "
 ero in amore tuo frigidus, & in tua præsentia in- " "
 urbanus?

§. I I.

EX hac æstimatione, & amore erga Christum
 Dominum nostrum oriebatur, vt singulare
 quadam animi præparatione se se disponeret
 C ad præ-